

РЕШЕНИЕ

№ 25695

гр. София, 29.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5350** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител и във връзка с чл.97 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на Е. Д. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], № 78 срещу ЗАПОВЕД №З-ЦУ-493/15.04.2025г. на Изпълнителния Директор на НАП, с която и е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по –долен ранг“ за срок от една година.

По изложените в жалбата съображения, както и представените допълнително такива, се моли да се уважи същата и да се отмени заповедта. На първо място –се твърди, че последната е процесуално и материално незаконосъобразна, както и неправилна, поради несъобразяване с целта на закона – чл. 146, т. 3, 4 и т. 5 от АПК. Конкретно се визира, че е изтекъл двумесечния срок от узнаването за „нарушението“ от страна на административно -наказващия орган, тъй като решението на дисциплинарния съвет е от 17.06.2024г. В тази връзка сочи, че от този момент наказващия орган е следвало да се запознае с констатациите и да прецени дали да наложи или не наказание, а не осем месеца след това. Прави се довода, че е изтекъл и едногодишния срок от извършване на нарушението. Релевира се като незаконосъобразност и липсва на дата и място на нарушението. Допълва се, че е нарушен чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, тъй като по време на изслушването си жалбоподателят не е имал възможност да изложи своите аргументи. Твърди, че не е взето предвид несъответствието между диспозитива на решението на дисциплинарната комисия и формулираните в него изводи по отношение на нарушените норми. Не е отчетено обстоятелството, че дисциплинарната комисия е взела решение за определяне на по-леката санкция, при положение, че не им е бил известен факта, че при встъпването му в длъжност е наследил 600 невъзложени проверки от предходното ръководство. Според него след като

ръководителя на инспектората е посочил, че е узнал на по-късен етап за това обстоятелство, то е следвало да уведоми надлежно заинтересованите страни- дисциплинарната комисия и ИД. В заключение се сочи, че при излагане на фактическата обстановка и мотивите за издаване на заповедта не са обсъдени дадените от лицето подробни писмени обяснения, свързани с проверката, както и че не е извършил твърдените в процесната заповед нарушения на 89, ал.2, т.1 и т.2 от ЗДСл- виновно неизпълнение на служебните задължения и забава изпълнението на служебните задължения, поради което му е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“. На следващо място прави довода, че в оспорената заповед липсва обсъждане на тежестта на нарушението, не е обсъдена формата на вина, както и не е анализирано поведението му по време на службата му. С оглед изложените твърдения - се моли да се уважи жалбата като се отмени оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адвокат Ф. като поддържа жалбата и моли да бъде уважена по съображенията изложени в същата. Претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител –юрк. Д., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Представя писмени бележки, в които са развити доводи за законосъобразност на обжалваната заповед. Твърди, че изложените в жалбата твърдения за съществени нарушения на процедурата по налагане на дисциплинарното наказание са необосновани и недоказани. Наказващият орган е преценил тежестта, системния характер на извършените нарушения и настъпилите от тях последици, формата на вината, обстоятелствата, при които са извършени, както и цялостното поведение на служителя, поради което и правилно е било определено наложеното наказание „Понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“.

СГП – не се явява и не изпраща представител.

Административен съд – София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата от 07.05.2025г. (пощенско клеймо) по отношение на връчен акт на 22.04.2025г. (л.30) е в срок, от адресат на акта, засегнат от последния, поради което трябва да се разгледа по съществото ѝ. По съществото си жалбата е неоснователна.

По делото не е спорно, че към момента на издване на Заповед №3-ЦУ-30/15.04.2025г. - предмет на настоящото производство- Е. Д. Б. е заемал длъжността главен директор на главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ -НАП вкл. от 20.09.2022г. до 30.05.2023г.

Във вр. с доклад № 93-00-3502#32/25.04.2024 г. на Ръководителя на Инспекторат на НАП до ИД на НАП (л. 100), във вр. със Заповед № 3-ЦУ-1001/14.05.2024г. на Ръководителя на „Инспекторат“ на НАП (л.99), изменена със Заповед 3-ЦУ-1095/28.05.2024г. Изпълнителния директор на НАП (л.98) е възложил на дисциплинарния съвет да образува дисциплинарно производство, на основание чл. 96, ал.1 от ЗДСл и в съответствие с процедура УЧР 7 – "Реализиране на дисциплинарна отговорност".

Горепосоченият доклад е резултат от тематична проверка на дейността по селекция и последващ контрол в Главна дирекция „Фискален контрол“ в периода от 01.01.2022 г. до 30.09.2023г.. През част от проверявания период 20.09.2022 г. до 30.05.2023 г. жалбоподателят е заемал длъжността Главен директор на Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП. Проверката е възложена от Изпълнителния директор на НАП, във връзка с докладна записка с № 93-00-3502/18.07.2023 г. от Филипина Т., понастоящем главен директор на ГДФК. Проверяващите от „Инспекторат“ на НАП са изследвали вътрешно служебната регламентация и установената практика при

изпълнение на дейността по селекция и последващ контрол на Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП. В хода на проверката с цел изясняване на обстоятелствата обект на проверката са снети обяснения от служители. Така инспектор Д. В., е посочила, че наложеният след назначаването на В. Й. за началник на отдела през м. 01/2023 г. метод за подбор на задължени лица за анализ е довело до известно забавяне на процеса, като е даден пример, че за превоз, осъществен на 05.01.2023 г. вероятността да бъде изготвен и съгласуван доклад от анализ -е не по-рано от два месеца, след определеното като „рисково“ преминаване на транспортни средства. От снетите обяснения на В. Й. се установява, че проблемите се дължали на липсата на специализиран и съответстващ на дейността програмен продукт, който да осигури процеса по подбор на задължени лица за анализи, възлагането, съгласуването и проследяването движението на докладите и всички останали задачи в отдела, които според служителката са много бавен и трудоемък процес. Посочила е, че с прекия ѝ ръководител към онзи момент Р. М., са провеждани разговори за промяна на процедурата и за надграждане на ИСФК. В следствие е била информирана, че настояването за промяна на програмното и съответно процедурно осигуряване, е трудно постижимо към онзи момент.

Служителите на „Инспекторат“ на НАП са изложили констатации за установените пропуски при изпълнение на Процедура ФК6:

След преглед от екипа на „Инспекторат“ на данните в представения от ГДФК регистър на анализите на задължените лица, са установени множество грешки, несъответствия и непълнота в същите. От В. Й., изпълнявала длъжността началник на отдел „Анализ и последващ контрол“ в дирекция „Селекция и последващ контрол“ при ГДФК за периода от 12.01.2023 г. до 21.06.2023 г. на основание чл. 82а от ЗДСл, е поискано да попълни липсващите данни в регистъра, да коригира несъответствията в него, както и да уточни датата на съгласуване на докладите от директора на дирекция „Селекция и последващ контрол“, ГДФК. тъй като в регистъра липсва самостоятелна колона с тези данни. Допълнително от Д. В., директор на дирекция „Селекция и последващ контрол“ при ГДФК - също е изискано да отстрани пропуските и да предостави коректно попълнена информация в регистъра. След прегледа на предоставените данни, са идентифицирани случаите, в които е налице закъснение при съгласуването /утвърждаването на докладите, както и преписките, при които не е налице такова.

Прието е, че независимо, че в процедура ФК6 не е определен срок за съгласуване, съответно за одобрение/резолиране на докладите от анализи на задължени лица от съответните ръководители в ГДФК, екипът на „Инспекторат“ на НАП е счел, че 15 дни е разумен срок за изпълнението на тези действия от съответните компетентни ръководители в ГДФК.

Според данните от регистъра на отдел „Анализ и последващ контрол“, броят на насочените доклади към главния директор на ГДФК, които са останали неутвърдени е 146. Проверяващите са извършили разпределение на докладите в зависимост от момента на получаването им - до 15.05.2023г. отчитайки датата на освобождаването му от заеманата от Е. В. длъжност и 30.05.2023 г., която екипът на „Инспекторат“ на НАП е възприел като относима, доколкото 15 дни е разумен срок за изпълнението на задължения по утвърждаване на докладите от анализи.

В хода на проверката на „Инспекторат“ на НАП е извършен репрезентативен преглед на 68 доклада, за които в регистъра на отдел „Анализ и последващ контрол“ за проследяване на действията, но възложените случаи за анализи е отразено, че Е. В. не е изложил становище, както изисква процедура ФК6. Проверяващите от Инспектората са прегледали задълбочено всички 8 броя доклади, за които в регистъра е маркирано, че се предлагат мерки за налагане на обезпечителни мерки по реда на чл. 121а. ал. 3 от ДОПК, като са разгледали конкретни дружества, подробно описани в доклада, включително и констатациите във връзка с тях. В

следствие на това са изложени изводи от екипа на „Инспекторат“ на НАП, относно неспазване на процеса на съгласуване/утвърждаване на изготвените доклади по процедура ФК6. Приели са, че от директора на дирекция „Селекция и последващ контрол“ и главния директор на ГДФК (към онзи момент Р. М. и Е. Б.) е допуснато неспазване на процеса по съгласуване, респективно утвърждаване на изготвените доклади по процедура ФК6. Прието е, че разумният срок е до 15 дни, да се утвърдят докладите. Визирано е, че от прегледаните доклади, не можело да се направи извод, че бездействието е предпоставка, довела до директно генериране на негативни последици за фиска. Установено е, че някои от докладите съдържат предложение за извеждане на задълженото лице от регистъра за извънредно запечатване. така, поради неутвърждаването на докладите от главния директор на ГДФК, мерките спрямо задължените лица са се запазили, като запечатването е продължило до изготвянето на друг последващ анализ, като по този начин ненужно е приложена административна тежест спрямо тези задължени лица.

По отношение на докладите, които не са утвърдени, както и тези които са утвърдени със закъснение от Е. В., при репрезентативния преглед на някои от тях са установени две преписки със сведения за потенциална вреда спрямо фиска, в резултат на бездействието на служителя. Констатирано е доклада случай, в който е предложено налагане на обезпечения по чл. 121а от ДОПК на задълженото лице, придобиващо чрез вътрешно общностни придобивания основно вендинг автомати (за приготвяне на кафе) и кафе и сметана (в неголеми количества). Касае се за стоки с висок фискален риск, за които липсва сведение за налагане на обезпечителни мерки. В тази хипотеза -при последващо преминаване на кафе не са предприети обезпечителни действия, в следствие на които да се извършват последващи контролни производства, тъй като за задължените лица са налице индикации за рисково поведение - неотчитане на приходи от дейност, свързана с вендинг автомати. Случаят е следвало да бъде насочен за предприемане на действия от дирекция „Контрол“ и/или отдел „Селекция“ на ГДФК с цел планиране на контролни действия за установяване на наличните количества от стоки, предвид липсата на продажби, обявени от задължените лица след множеството придобивания на вендинг машините, за които изводите сочат, че следва да са налични. Прието е, че по отношение на това задължено лице е следвало да се предприемат адекватни действия. Във втория случай, в резултат на 44-дневния срок на утвърждаване на доклада, през който от главния директор на ГДФК е взето решение за налагане на обезпечителни мерки, от дружеството са били осъществени две последващи придобивания на стоки с висок фискален риск (кафе), при които не са наложени обезпечителни мерки. В следствие, дружеството е въведено в базата данни „Рискови субекти“ и има поведение на „липсващ търговец“ с множество обявени доставки от/към други рискови контрагенти, а придобиванията на стоки с висок фискален риск е преустановено.

По отношение на изготвяните доклади от анализи е установено, че същите много често са ненужно утежнени със значителна по обем фактология, която не е синтезирана и изведена на отделно ниво в доклада. В действащата към момента процедура ФК6 не е разписано изискване в заключителната част на доклада да се съдържат синтезирани изводи от анализа, които са в подкрепа на дадените предложения в доклада (предприемане/непредприемане на контролни действия спрямо задължени лица). В повечето доклади такива липсвали. Големият обем не синтезирана информация представлява ненужно затруднение спрямо съгласуващите доклади да достигнат до конкретните рискове, сочени като причина за формиране на предложенията в заключителната част на доклада. Приели са, тази детайлност на органите по приходите изхожда от разписаните изисквания в процедура ФК6, че служителят следва да използва всички налични за ЗЛ данни в ПП и ИС на НАП. С цел постигане на изискването, че анализът следва да бъде насочен към цялостното поведение на лицето във връзка с неговата търговска практика във

времето. Посочено е, че констатациите на инспектората на НАП по този проблем са подкрепени от настоящия директор на дирекция „Селекция и последващ контрол“ при ГДФК с мотив, че промяната би довела до освобождаване на ресурс и повишаване на ефективността на фискалния контрол. По данни от ГДФК, ще се направи актуализация на процедура ФК6 и процеса по извършване на анализ на задължените лица.

В доклада са изложени изводи от екипа на „Инспекторат“ на НАП, относно установените слабости и недостатъци в дейността на ГДФК във връзка с възлагането на проверки на задължени лица, като е установено, че за проверявания период във всички отдели Оперативни дейности при ГДФК са налице множество невъзложени проверки и такива, които са възложени със забавяне. Причините за това са от различно естество.

Въз основа на докладна записка изх. № 93-00-3319 / 07.07.2023 г. на главния директор на ГДФК, одобрена от Г. Д., заместник изпълнителен директор на НАП, на част от селектираните задължени лица, в резултат на последваща преценка на данъчно-осигурителното им поведение, не са възложени проверки. Посочените от органи по приходите причини за забавянето при възлагане на проверките са свързани с натовареността им, изпълнение на приоритетни задачи, в т.ч. съвместни контролни действия с други институции, липса на кадрова обезпеченост до недобра обстановка при взаимодействието на ГДФК с други структури на НАП (дирекция ИСЕУ, дирекция „Събиране“) и други. Не са констатирани други съществени пропуски при изпълнение на процеса по възлагане на анализираните проверки.

Направен е извод, че от страна на ръководството на ГДФК по това време в лицето на С. Ш., заемал длъжността директор на дирекция „Оперативни дейности“ при ГДФК и Е. Б. заемал длъжността главен директор на ГДФК, не е осъществен надежден и навременен контрол по отношение на натрупания голям брой невъзложени проверки за периода от 01.10.2022 г. до 31.05.2023 г. Позовават се на писмените обяснения на Ш., от които било установено, че е уведомен за проблема от С. С., началник на отдел „Оперативни дейности“ С., с електронно съобщение на 30.05.2023 г. Заключение е, че от м. 10.2022 г. до тази дата, работните карти, по които не са възложени проверки, са приблизително 600 броя, ръководството на дирекция „Оперативни дейности“ е следвало много по-рано да идентифицира проблема и да установи причините за това, като предприеме адекватни управленски мерки (приоритизиране на случаите и други).

С решение № РЦУ – 111 от 17.06.2024 г. на дисциплинарния съвет, всички членове единодушно са решили да предложат на дисциплинарно-наказващия орган да наложи на Е. Д. Б., за нарушенията, посочени в доклад № 93-00-3502-32/25.04.2024г. дисциплинарно наказание „отлагане на повишението в ранг с една година“, като общо е посочено, че деянията извършени от държавния служител са за нарушения по чл. 89, ал.2, т.1 и т.2 от ЗДСл – виновно неизпълнение на служебните задължения и забава изпълнението на служебните задължения.

По повод изготвеното решение, до Б. е отправена покана за изслушване на държавен служител изх. № ВК-30-3891/06.03.2025г. (л.62), получена лично на 07.03.2025 г., с която е уведомен за откриване на процедура за ангажиране на дисциплинарна отговорност, във вр. с констатирани нарушения. Със същата покана е поканен да се запознае с документите по преписката, в удобен за него работен ден в сградата на ЦУ на НАП както и да се яви в приемен кабинет отново в сградата на ЦУ на НАП на 13.03.2025 г. от 14.00 ч. за изслушване.

На л. 63 е представен протокол от предаване на документи във връзка с образувано дисциплинарно производство, съгласно заповед № 3-ЦУ-1001/14.05.2024г., видно

от който на 12.03.2025 г. жалбоподателят е получил приложения към доклад № 93-00-3502#32/25.04.2024г., записани на флаш памет, информацията е криптирана и се възпроизвежда само на служебно устройство на НАП. Приложенията са предадени от Д. Д., гл. юрк. в отдел СТО, дирекция УЧР.

Изготвен е протокол от проведено изслушване на служителя от 13.03.2025 г. (л. 61), започнало в 16:10 часа и приключило в 16:25 часа и надлежно подписан от същия. На жалбоподателя е дадена възможност, в срок до 21.03.2025 г., 17.30 ч., да представи писмени обяснения във вр. с образуваното дисциплинарно производство. Писмените обяснения са депозиран с вх. № 54-30-2558/21.03.2025 г. по описа на ЦУ на НАП (л. 51). Изложени са твърдения, че не е съгласен с констатациите на дисциплинарния съвет изложени в доклада. Липсват данни за невъзложените преписки и несъгласуваните доклади към датата на встъпването му в длъжност, както и всеобхватно представяне на цялостната натовареност на дирекцията. Искането му е производството са бъде прекратено, като не му се налага наказание по смисъла на чл. 90 от ЗДСл.

Преценявайки наличието на материално-правните предпоставки по чл.97, ал. 1 и чл. 90, ал. 1, т. 2 и т.3 във вр. с чл.89, ал.2,т.1от ЗДСл, Изпълнителния Директор на НАП е издал оспорената заповед, в която е посочено, че жалбоподателя в качеството му на главен директор ГДФК, докато е заемал длъжността, е допуснал неспазване на процеса по утвърждаване на изготвените доклади по процедура ФК6, като не е утвърдил 88 броя доклади, получени до 15.05.2023 г. Утвърдил е 71 доклада със забавяне, като забавянето е броимо от 15-тия ден от датата, след която следва да се предприемат действия от компетентността на главния директор на ГДФК.

В резултат на нерезюлирането на доклад № ФК-181 / 11.05.2023 г. на „БУРГАС ВЕНДИНГ“ ООД с ЕИК[ЕИК], в който е предложено налагане на обезпечителни мерки при преминаване на стоки с висок фискален риск (кафе), на 02.08.2023 г. не са предприети обезпечителни действия, вследствие на които да се извършват последващи контролни производства, тъй като за задълженото лице са налице индикации за рисково поведение - неотчитане на приходи от дейност, свързана с вендинг автомати.

По време на 44-дневния период, преди утвърждаването на доклада на „НИКИ-92“ ЕООД. ЕИК[ЕИК], с предложение за налагане на обезпечителни мерки, период през който от Е. Б. не е взето решение, от дружеството са били осъществени две придобивания на стоки с висок фискален риск (кафе), съответно на 22.02.2023г. и на 14.03.2023г., при които не са наложени обезпечителните мерки. Впоследствие, дружеството е въведено в база данни „Рискови субекти“, като в дневниците за покупки по ЗДДС се наблюдават множество обявени доставки от други рискови контрагенти, а придобиванията на стоките с висок фискален риск е преустановено. Дирекция „Контрол“ е извършила ревизия по ЗДДС (УИН Р-16001623007194) за

периода м. 09-11/2023 г. с установено задължение в размер на 179 хил. лв., като в началото на ревизията са били предприети действия по налагане на принудителни обезпечителни мерки.

Квалифицирал е деянието като нарушение на Процедура ФК6 „Анализ и отчитане на дейността по фискален контрол“ и длъжностната характеристика за длъжността главен директор на главна дирекция „Фискален контрол“ -т. 1 от раздел V Преки задължения на длъжностната характеристика да контролира дейността на директорите в дирекциите на ГДФК предвид неосъществен надежден и навременен контрол по отношение на дейност и на директора на дирекция „Селекция и последващ контрол“ при ГДФК свързан с ритмичното възлагане на проверките в обектите на ЗЛ за периода от 01.10.2022 до 31.05.2023г. В тази връзка е допуснал натрупване на повече от 600 броя невъзложени проверки. Не са предприети адекватни и навременни управленски мерки за преодоляване на проблема.

Наложено е наказание „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“ понижаване в ранг" за срок от една година, поради това, че служителят не е изпълнил виновно служебните си задължения и забавя на изпълнение на служебните си задължения по смисъла на чл. 89,ал.2,т.1 и т. 2 от Закона за държавния служител. Ответникът се е на раздел V, а именно: „ПРЕКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ" от длъжностната характеристика на главен директор на Главна дирекция „Фискален контрол“, съгласно която основно задължение на длъжността е да „Определя основните цели на функция „Фискален контрол“, подходящата стратегия за постигането им, за съставяне на оперативния годишен план, както и за осъществяването на дейността в съответствие с общите цели на приходната администрация:". В тази връзка е посочил, че небрежното и умишлено пренебрегване на дейността по селекция и последващ контрол в Главна дирекция „Фискален контрол" от нейния ръководител се явява тежко дисциплинарно нарушение, с оглед неблагоприятни последици за държавната служба, поради което подлежи на съответната по тежест санкция. Във връзка с приетото е посочил, че предложеното от дисциплинарния съвет наказание „отлагане на повишението с една година“ следва да бъде завишено на „понижение в по-долен ранг за срок от 1 година“, на основание чл. 92 от ЗДСл и чл. 90, ал.1,т.4 от с.з.

С оглед изложеното е постановена оспорената заповед.

По делото са приобщени писмените доказателства, част от преписката по дисциплинарното производство.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО от жалбоподателя е представена покана за изслушване на държавен служител от 06.03.2025г. (л.185), в която липсват посочени дата и час на изслушването. От ответника е представена справка за ползваните болнични листи и отпуски ползвани от лицето Б. за периода от 20.09.2022 г. до 15.04.2025г. (л. 184.).

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

На първо място оспорването е допустимо. Същото изхожда от активно легитимирано лице, срещу подлежащ за оспорване административен акт, направено е в срока по чл.149, ал.1 от АПК, вр. с чл.124, ал.1 от ЗДСл.

Наложено наказание е постановено от дисциплинарно наказващият орган, компетентен по чл.92 от ЗДСл., като в чл.13, ал.1 от ЗНАП, е посочено, че изпълнителния директор на НАП е органът по назначаването на държавните служители в НАП, поради което оспорената заповед е валиден административен акт. Атакуваният административен акт е издаден в изискваната за неговата валидност писмена форма и формално има необходимото съдържание, посочено в чл. 97, ал. 1 от ЗДСл.

Не се споделя твърдението изложено в жалбата, че не е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание. Съгласно чл.94, ал.1 ЗДСл, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Трайно е разбирането в теорията и практиката, че нарушението следва да се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя; т.е. от момента, в който съответното длъжностно лице - дисциплинарно наказващ орган е имало обективна възможност да направи извод за наличието или липсата на дисциплинарно нарушение и неговия автор, след като е събрал всички необходими доказателства, данни и информация относно извършваната в тази насока преценка. Така, видно от материалите по делото, резултата от проверката е известен на ответника на 25.04.2024г. с представения доклад № 93-00-3502#32/25.04.2024г. на „Инспекторат“ на НАП, а заповедта – предмет на настоящето производство е издадена на 15.04.2025г., като се взима предвид и времето през което служителят е бил в болничен, видно от представената справка от ответника на л. 184, поради което съдът счита, че са спазени сроковете по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл.

С разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл се предвижда задължение за дисциплинарно-наказващия орган преди да наложи дисциплинарно наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, както и да събере и оцени посочените от служителя доказателства. На първо място му е предоставена възможност да бъде изслушан на 13.03.2025г. от изпълнителния директор на НАП, в качеството му на дисциплинарно наказващ орган, което изслушване е проведено в приемен кабинет от 16:10 часа до 16:25 часа, видно от протокол от проведено изслушване (л.61). На второ място на жалбоподателя е

предоставена възможност и да представи писмени обяснения в срок до 21.03.2025г., до 17:30 часа, като същият ги е представил с вх. №54-30-2558 от 21.03.2025. до изпълнителен директор на НАП. В тази връзка не се споделя твърдението в жалбата, че служителят е бил прекъсван и не е могъл да изложи защитните си твърдения, тъй като дори и това да не е сторено по време на изслушването в детайли, видно от протокола- е положил подпис "без възражения", вкл. в представените в последствие писмени обяснения ги е изложил в рамките на 18 страници.

По останалите възражения трябва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗДСл, наказание се налага на държавен служител, който виновно е нарушил своите служебни задължения. От текста на разпоредбата следва еднозначен извод, че на първо място дисциплинарната отговорност на служителя е лична, т.е. за да бъде наложено дисциплинарно наказание следва да е налице лично поведение на служителя, което да е в нарушение на служебните му задължения, както и същото следва да е умишлено, т.е. при наличие на съзнание за неправилността му. С разпоредбата на ал. 2 на чл. 89 ЗДСл законодателят е конкретизирал категориите дисциплинарни нарушения в пет точки. В случая на Е. Б. е наложено наказание за вменено му дисциплинарно нарушение по т. 1-неизпълнение на служебните задължения, които произтичат от раздел и забава на изпълнение на служебните си задължения в нарушение на Процедура ФКБ „Анализ и отчитане на дейността по фискален контрол и длъжностна характеристика за длъжността главен директор на главна дирекция „Фискален контрол“ – т. 1 от раздел V „Преки задължения на длъжностната характеристика да контролира дейността на директорите в дирекциите на ГДФК предвид неосъществен надлежен и навременен контрол по отношение на директора на дирекция „Селекция и последващ контрол“ при ГДФК.

Не се споделя довода за липса на мотиви по отношение на наложеното наказание, непосочване на формата на вината, преценка на обстоятелствата вкл. липсата на негативни последици. В тази връзка трябва да се има предвид, че извършеното нарушение е квалифицирано като такова по чл.89, ал.2, т.1 и т.2 от ЗДСл.- а именно неизпълнение на служебните задължения, както и забава изпълнението на служебните задължения. Посочена е и формата на вината /умисъл и небрежност/, наложено наказание по чл.90, ал.1 т.4 от ЗДСл. Преценката какво наказание да се наложи се съдържа в обжалваната заповед, тъй като изпълнителният директор на НАП не се е съгласил с предложеното наказание, изложено в решение на дисциплинарния съвет на л.65, а именно "отлагане на повишението в ранг с една година“. Изложени са мотиви защо не следва да бъде това наказание, а по-тежко. Оценено е в цялост поведението на служителя вкл. е обсъдено, че не са му налагани дисциплинарни наказания, като е взето предвид и системния характер на извършените нарушения и настъпилите неблагоприятни последици за държавната

служба, конкретизиран е и срока за изтърпяване на наказанието, поради което съдът намира за правилно решението на наказващия орган да наложи дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от една година“.

Следва да се има предвид, че в становище на „Инспекторат“ на НАП с № СлБ-30-5143/31.03.2025г. обстойно са обсъдени всички възражения на лицето и съответно обосновано не са споделени. Съответно и в обжалваната заповед изпълнителният директор на НАП е възприел изцяло констатациите изложени в становището и се е позовал на тях. Обстоятелството, че върху самите обяснения липсва отбелязване на дата и подпис, на която дисциплинарния орган ги е приел е без съществено значение, тъй като е видно че са били обсъдени.

По съществото на спора- от фактическа страна – от приложените към преписката писмени доказателства се установяват напълно констатираните факти. Съдът приема за защитна теза, твърдението на жалбоподателя като причина за забавата многото работа и наследените му 600 невъзложени проверки от предходното ръководство, тъй като конкретно се касае за трайно бездействие в поведението на оспорващия, които не е утвърдил 88 броя доклади, получени до 15.05.2023г., а дори и тези, които е утвърдил (71 броя) са били със забавяне след 15 дневния срок. Твърдението за многото наследени преписки е общо, не са изложени никакви основания за причината за забавяне или изобщо за нерезолиране на доклади по конкретно посочените случаи в заповедта.

Съгласно процедура ФК6 „Анализ и отчитане на дейността по фискален контрол, възлагането на анализ се извършва от началника на отдел „Анализ и последващ контрол“ по електронен път, чрез електронна поща. При възлагането началникът на отдела определя срока за извършването му, като срокът следва да не е повече от 15 календарни дни, с изключение на случаите, когато са налице обективни фактори. В последствие изготвените от експертите в отдел „Анализ и последващ контрол“ доклади се съгласуват от началника на отдела и директора на дирекция „Селекция и последващ контрол“ и се предоставят на главния директор на ГДФК за одобрение и/или резолюция за последващи действия. След резолюцията на главния директор на ГДФК докладите се въвеждат в информационната система „Фискален контрол“ до края на работния ден, от служител, извършил анализа, с оглед прилагане на мярката.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че по отношение на „Ники -92“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], докладът е вписан в регистъра на отдел „Анализ и последващ контрол“ на 01.02.2023г. Последният е утвърден едва на 17.03.2023г. от главния директор на ГДФК, с предложение за налагане на обезпечителни мерки, т.е. забавянето е общо 44 дни. Установи се, че независимо, че докладът е бил отразен на 17.03.2023г., то не са били наложени обезпечителни мерки при преминаване на транспортно средство на стоки на задълженото лице през ГКПП К. на 14.04.2023 г. Освен това в 44-дневния срок (като за прецизност забавата следва да се изчисли

след изтичане на 15 дневния срок, т. е. 29 дни), през който от жалбоподателя е било взето решението за налагане на обезпечителни мерки, от страна на дружеството са били осъществени две придобивания на стоки с висок фискален риск (кафе), на 22.02.2023г. и на 14.03.2023г. По отношение на втория случай е прието, че, жалбоподателят изобщо не е резолирал доклад № ФК-181/11.05.2023г. на „Бургас Вендинг“ ООД, с ЕИК[ЕИК]. Същият следвайки приетия за разумен 15 дневен срок е следвало да се резолира най-късно до 26.05.2023г. Дори да се отчете обстоятелството, че жалбоподателят е бил в платен годишен отпуск от 12.05.2023 г. до 22.05.2023г. (7 дни), то е имал достатъчно време докато е заемал длъжността директор на ГДФК (до 30.05.2023г.) да изпълни това свое задължение. В тази връзка съдът счита, че е налице нарушение на процедурата на ФК6 „Анализ и отчитане на дейността по фискален контрол“, тъй като е видно, че при преминаване на стоки с висок фискален риск (кафе) на 02.08.2023г., не са били предприети обезпечителни действия, в следствие на които да се извършат последващи контролни производства, поради индикации по отношение на дружеството за рисков поведение-неотчитане на приходи от дейност, свързана с вендинг автомати. В тази връзка не се споделя твърдението в жалбата, че липсват настъпили вредоносни последици от твърдените нарушения. Следва да се посочи, че по преписката са налице множество доказателства за това какво точно е направило лицето и съответно какво не е направило, както и последствията от това. В действителност липсва нормативно определен срок във ФК6 за одобряване на докладите от ГД на ГДФК, но с доклад № 93-00-3502#32/25.04.2024г. е приет за „разумен“ от 15 дневен срок за разглеждане на анализите, по аналог на разписания срок за изготвяне на доклад анализатор, което е обосновано. В тази връзка от събраните в проверката данни относно забавените над 15 –дневен срок анализи, безспорно сочат, че средното време за утвърждаване на анализ в периода от 01.10.2022г.-31.05.2023г. е бил 61 календарни дни или четири пъти над възприетия за разумен срок. Тези обстоятелства са описани и възприети и от изпълнителния директор на НАП в обжалваната заповед. Никъде в своите обяснения държавният служител не е твърдял, че в срока е извършил конкретно действие, а единствено сочи големият обем от работа вследствие на наследените от него над 600 преписки от предишното ръководство. Следователно -заповедта съответства и на посочените в същата материално-правни разпоредби.

Не се установява цел на издаването на акта, различна от целта на закона за посоченото поведение и неизпълнение да се накаже лицето. С оглед това, съдът намира, че наложеното наказание е справедливо в посочената хипотеза, тъй като се касае за пренебрегване на дейността по селекция и последващ контрол в ГДФК.

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли, ведно с последиците- присъждането на юрк.възнаграждение от 100лв. по чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната

помощ.
ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Е. Д. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], № 78 срещу ЗАПОВЕД №3-ЦУ-30-493/15.04.2025г. на Изпълнителния Директор на НАП, с която му е наложено дисциплинарно наказание понижение в по-долен ранг" за срок от една година.

ОСЪЖДА МИЛ Д. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], № 78 –да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване видно от чл.124 от ЗДСл.

Съдия: